

Alexandru Vakulovski

LETOPIZDET
(fragment de roman)

0. Start

„Dragostea e un butoi de căcat cu un strat subțire de miere deasupra. Vezi, simți mirosul mierii ca mai târziu să-ți dai seama că ai nimerit în căcat.”

Tată Tu

„Yo, I want everyone to listen to the words of this song”

Eminem

„căci toată istoria țării e istoria bolii”

Vladimir Vâsoțki

4. Basta și gangsta

Dragostea e ceva greu de definit, nici nu știu dacă e posibil. Să-l luăm de exemplu pe Baston. El a trecut de la stilul său de viață gangsta la haine negre și lungi de călugăr.

Baston era, cre' că și mai e, un tip afemeiat, cu înclinații spre pedofilie și sadism. Una dintre gagicile lui era cu câteva capete mai înaltă decât el. Asta liubov trist, ce mai! Când mergeau pe stradă toți credeau că merge fiu' cu mă-sa. Asta se întâmpla când era licean. *Prietenii* lu' Baston, care erau ceva mai înalți decât el, desigur că au vrut să i-o fute. Cre' că asta s-a și întâmplat până la urmă. Pe Baston îl cam durea în cur, era tot timpul zbuciumat, dar îi mai dădea câte un cap în gură, câteva palme ca să-i întindă mucii pe pereți și, după un ceai, o futea din picioare rezemată de perete. Și totul era OK.

Nebănuite sunt căile lui Baston, fratele meu. A primit atâta futai de la Dumnezeu până s-a îndrăgostit de El. Depinde de preferințe. Baston a ales între cămașă albă cu nod la mâneci, sutană și costum de mire - așa cere tradiția noastră pentru un mort necăsătorit, sutana, sau cum pula mea îi mai zice.

Și asta e un fel de dragoste, deși părerea populară crede că e mai degrabă un futai. De fapt sunt ambele, ca la vânzarea căcaturilor: 2 în 1. Sau cumperi una și ai două. Știi cum e? Ca și cum te-ai fute o dată și ai da și o muie, bonus. Și ca bonusul să fie perfect, cu ceva noroc, mai iei și ceva mâncărime la pulă sau gonoree.

Oricum, Baston interpretează ortodoxia cum vrea el. Ce pula mea, dacă ceva nu-i convine – dă o nouă interpretare faptului, toți sunt șocați, cum de nu le-a venit și lor așa ceva prin cap? Și așa mai departe, blea. Mi-a plăcut un interviu cu el în

care povestea cu milă și evlavie despre jertfele sale – liceene inteligente și talentate, săracele, s-au cam îndrăgostit de el, da' nu se poate și gata. Avea o anumită plăcere în felul în care spunea, ceva de genul ortodoxis-pedofilus. Sau lupulanus vulgaris, vorba lu' Fane.

Oricum, e bine. Mai bine să fii pedofil ortodox, decât poponaut ortodox, așa ca majoritatea pulelor în sutană.

Istории cu popi îmi mai povestea un prieten, Flo, prof la teologie. Mamă, ce dea futaiuri erau acolo între măicuțe și sfinții părinți! Cu din alea, dezvirginări pe scări, cu orgii a' părinților mai evlavioși și cu proaspete proaste ajunse în mănăstire probabil din cauza deziluzionării în dragoste. Și dă-i băi tată cu futaiuri la prima ocazie, cu orice, păi da' nu? Dacă viața e curvă, ce să-i faci?

Flo îmi mai povestea cum au fost prinși popi care dădeau muie enoriașelor după spovedanie. Despre fututul în cur, această veche zăbavă popească, nici nu mai are rost să amintesc, că deja e o tautologie.

Nici Flo nu rămânea cu mult în urmă față de maestrul său. El e tot timpul îndrăgostit, da' nu așa normal, ci pe bune. Are grijă tare de gagica lui, așa că o trimite în pizda mă-sii săptămânal să-și facă controale de SIDA. I-a adus de câteva ori și un hipnotizor, să afle ce a făcut acum câțiva ani, când bănuiește Flo că s-a futut cu altul. Nu erau atunci împreună, da' de ce nu recunoaște singură curva? Așa că Flo, pacifistul teolog, îi dă pizdeală de îi sare sângele pe tavan, se umple camera de păr. Când am văzut prima oară camera după o astfel de partidă am zis că-mi bag eu pula în ortodoxism, mai bine așa ca tat' so lu' Creangă.

Cele mai faine relații cu ortodoxismul le are Tolstoi. El a ajuns la seminar după ce i-a convins pe părinții săi că e prost, că o facultate normală nu ar putea termina. Așa, să ajungi popă nu-i nasol, ai de băut, de mâncat, dăscăliță de futut, și cu ajutorul lui Dumnezeu și altele.

Dumnezeu, Dumnezeu, mă enervează când cineva vorbește în numele lui. E ca și cum cineva care nu mă cunoaște ar vorbi în numele meu, ar zice uite, ce ar fi spus Yo, ce ar fi făcut Yo! De unde pula mea să știe cineva străin ce aș fi făcut, dacă nici eu nu știu?

Cine îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu, nu e greu deloc asta, nu trebuie să vorbească în numele Lui. Doar este Jesus să facă asta! Este Mahomed! Și alții. Cine vrea să vorbească despre Dumnezeu, să-mi dea sfaturi, să-și bage predicile în cur și să-și tragă un glonte în cap. Să i se împrăștiie învățătura pe calea cea mai ușoară.

Altfel, cred că Dumnezeu ne iubește pe toți. Și noi îl iubim în felul nostru. E atâta dragoste în jur...

7. Ce faci, șoarece?

Bob a fost la vremea sa rocker, că a văzut că un prieten al său ascultă rock. Avea plete mari, încâlcite, care începeau să semene cu cele ale lui Bob Marley. El cumpără, de fapt cumpăra, în vremurile bune, casetele pe care le vedea mai mult timp într-o vitrină. Vede azi Madonna sau Sandra, vede mâine, până când hotărăște: ia să văd ce dreacu de casetă mai e și asta!

Avea o colecție imensă, dar când au început vremurile grele a vândut o parte din ele aproape pe gratis. Apoi, când se sătura Greta de vreo casetă de-a ei și vroia s-o arunce, venea la Bob să facă barter. Își lua caseta care-i plăcea și o lăsa pe-a ei. Dar Bob ascultă muzică și de suflet: clasică, făcută special pentru meditație.

Parcă aud cum pune în cas o casetă cu muzică clasică și-apoi începe patul să scârțâie. Mi-a arătat o dată una dintre zecile lui cărți de yoga. Avea nu știu câte sute sau mii de poziții de futut. Mi-a zis că a încercat o parte și că vrea să le încerce pe toate.

Așa că pe parcursul săptămânii exersează și experimentează cu Greta. Vinerea, sâmbăta și duminica nu, că atunci vine iubitul ei. Un timp nu s-au futut, cel puțin așa pare după vorbele lui Bob: nu o ducem prea bine cu Greta... Apoi, văzând că scade pe zi ce trece în ochii lui Bob, se pare că Greta i-a dat iarăși de futut. Asta se vede și după mersul șărâit și după privirea ușor obosită, atunci când își scoate ochelarii. Oi mamă, ce iubire atunci! Iarăși muzică clasică cu lumina stinsă și scârțâitul jalnic al patului. Așa că Bob înaintează cu experimentarea pozițiilor yoghine. Și începe să mai aibă grijă de organism: îi trezește pe toți când exersează cu halterele, zici că-i țin de deșteptător. Apoi, când o petrece pe Greta acasă își trage din toată puterea burta, așa pare un tip mai sportiv.

În afară de yoga, pe Bob și pe Greta cel mai mult îi apropie șoarecii. Bob a început să țină un șoarece cadou de la Greta. Asta așa, în varianta oficială. Varianta neoficială mi-a spus-o Greta nu demult. De fapt ea era indecisă dacă să-și ia sau nu șoarece. Desigur că l-a convins la început pe Bob să-și ia. Ce nu face dragostea adevărată! De-atunci Bob e cel mai mare prieten, frate de sânge aproape, și apărător al șoarecilor. Asta așa, ca să-l iubească mai mult Greta, care desenează șoareci pe toți pereții blocului și scrie sub ei *Bob*. Dar Bob, ca să nu fie descoperit de vecini completează: Bob Dylan. Și uite-așa, ca un semn de devotament către Greta, Bob are din ce în ce mai mare grijă de șoareci. A ajuns până acolo că el iese din camera lui și vine să citească la bucătărie, ca să se plimbe șoarecii liniștiți. Acum are trei. Dar la un moment dat a avut treișpe. OK, imediat trebuie să nască animalul iarăși.

S-a ajuns la asta că Greta a dat un hamster mic la mă-sa, adică la mă-sa șoarecelui. Și s-au futut. Bob, de jale, când a venit de la bibliotecă și se plângea că-l ustură ochii și dă-o-ncolo de treabă ș.a.m.d., i-a mai pus o dată să se fută.

Să se sature mititelu', dacă tot s-a futut deja o dată. Apoi l-a pus și pe tat-so. Așa a fost toată familia fericită.

Înainte de a-i vedea hamsterii cum se fut, îmi plăceau și mie un pic, adică nu-mi era scârbă. Apoi Bob mi-a explicat cum e cu mama natură, că tata-șobolanul după ce-și scoate pula din șoricioaică și-o suge înainte de a o băga iarăși. Despre incest ce să mai vorbim...

Ca să-mi provoace scârba și mai mult Bob începea să-și sugă degetele când îl întrebam dacă și-a spălat mâinile după ce s-a jucat cu animalele în călduri. Îm, ce de bun!!!, făcea el. Cred că atunci prima oară am vrut să-l bat. Că aia cu: și sperma cred că are ceva bun, dacă o papă atâtea, tre' să-ncerc. Mi-a zis că atunci când se hotărăște crede că se va duce travestit la Calea Turzii, acolo unde stau vampele, că ar mai face și un ban. I-am zis că pot să-i dau și eu să guste, dacă vrea așa de tare...

Ăsta-i Bob, nimeni nu-i ca el. E moralist, prea-i place să vorbească așa ca babele, alta e că prea dă sfaturi... În fine, poate că l-am *înțeles greșit*, așa cum mi-a spus de sute de ori. Poate că-l voi înțelege mai bine atunci când va începe să scrie eseuri, că și pe asta are de gând s-o facă, când termină studiile.

8. Joi

Să nu-mi mai scrii, mi-ai spus odată, când erai supărată că ne-am văzut doar de câteva ori într-un an. În aceeași zi când ai venit la mine, care eram prin trecere, trebuia să și pleci. Ce rost are să-mi mai scrii?

Am umblat așa supărați până când s-a apropiat plecarea ta. Iar ai înnebunit fără mine, mi-ai zis, într-o zi am să te găsesc nebun bun de legat.

Apoi am intrat în autobuz. Zilele cad ca niște cărămizi așezate una după alta. Eu îmi car bagajele dintr-o parte în alta. Pe drum renunț la câte-un obiect. Renunț în pula mea la tot ce nu mi-e absolut necesar. Lucrurile absolut necesare se fac din ce în ce mai puține. Cândva îmi voi schimba locul cu mâinile în buzunare. Cândva voi deveni un obiect bun de împachetat și de aruncat într-o groapă. Sau așa, neîmpachetat, la marginea unui drum.

Cândva voi ajunge la capăt de drum. Ca de atâtea ori îmi voi aprinde o țigară și voi inspira adânc. Nu aș vrea ca țigara atunci să mi te aducă, aș vrea să fii alături.

Șoferul a zis că mai stă câteva minute. Ieși din autobuz. Ți-a trecut supărarea. Îmi spui să nu te mai sărut, că se uită tot autobuzul. Așa e viața mea – ca și cum s-ar uita un întreg autobuz.

Șoferul pornește motorul, urci în autobuz. Și ultimele tale cuvinte, care m-au făcut să mă simt și mai de căcat: te rog să nu mori.

9. Made in USSR

Am fost toți crescuți cu vise foarte frumoase. Totul era excelent și nu ne trebuia nimic din altă parte. Noi doar ajutam pe alții. Îi apăram de dușmanii capitaliști.

În timp ce ne jucam cu mașinile frumoase cineva putrezea în Siberia. Cineva nu-și mai vedea fiul. Dar astea sunt nimicuri. Huinea.

Se bea în schimb multă vodcă și vin ieftin și bun. Salamul iarăși era ieftin. Iar la o vodcă rezolvam totul. La o vodcă totul devenea limpede.

Bunicii și părinții noștri beau de stingeau, ca să le fie mintea limpede și să poată lua hotărâri corecte. Noi, copiii Uniunii Sovietice, ne nășteam cu visuri de bețiv.

Bei o vodcă, hotărăști ceva! Mai bei una – faci dreptate! Doamne, și ce idei! Lumea pare perfectă atunci. Le faci dreptate la toți. Dacă nu vor, proștii, venim cu tancurile! Pe urmă își vor da seama că le-am vrut binele.

În Uniunea Sovietică nu există sex!, e o lozincă mai veche comunistă. Într-adevăr - nu exista sex normal, se futea numai cu mintea. US a avut o minte futută.

Președinții Uniunii Sovietice aveau toți mecle de alcoolici, de idioți. Totuși, erau visători. Visurile lui Lenin erau înfăptuite de Stalin, ale lui Stalin și Lenin de ceilalți. În timpul perestroicii, au început să apară matrioști cu fețele președinților, de la Lenin la Gorbaciov. Ar fi trebuit ca la sfârșit să fie o vodcă. Era doar Lenin.

Când a venit Gorbi a interzis băutura. Toți s-au trezit mahmuri. Mai dă-o-n pulă de țară! Schimb țara pe o vodcă și un castravete murat. Deși s-a tăiat ca o rămă, Uniunea Sovietică există prin fragmentele sale, prin creiere mumificate. Comuniștii sunt peste tot, sunt majoritatea. Se numește altfel, totuși: naționalism și alte idei colorate la o sticlă de vodcă. Comunismul, așa cum a existat el în Uniunea Sovietică, a fost o ideologie a alcoolizilor. Care n-au ajuns niciodată până la urmă la dezintoxicare.

12. Familia Bundi

Sunt lucruri cărora la început nu le acorzi nici o importanță, dar care prin repetarea lor uneori te înnebunesc. De exemplu să mergi pe stradă și la un moment dat un ment să-ți ceară actele. Sau să-ți pună o amendă că mergi prea tare, prea încet, că ai parcat greșit, că ai numere din alt județ, gaborii nu pot să nu dea amenzi.

Astfel de lucruri are vocația să facă și Bob. De exemplu, să vin seara obosit la tine și el să apară: v-am adus șoarecele, dar să aveți grijă să nu-l călcați, să nu-i dați ceva de mâncare să se otrăvească, să... să... ș.a.m.d. Tocmai când vroiam să te fut îmi trebuia șoarecele să-l plimb!

De când are o familie întreagă de pidaraji mici, nu mai știi care în ce relație e cu ceilalți, un șoarece poate fi altuia și tată și frate, și fiu și futălău... Nu credeam vreodată să mi se facă așa scârbă de șoareci. Uneori adormeam și ca în filme de groază mă trezeam când un șoarece îmi cădea de pe dulap pe față! Super! Nu știu cum am reușit să mă abțin să nu arunc măcar unu' de la balcon.

Acum expresia *șoarece de bibliotecă* mi se pare și mai potrivită pentru intelectuali.

După ce Bob a înțeles: lui Yo nu-i mai plac șoarecii..., și-a găsit alt hobby: iarăși când să ne fute: pak! pak! în ușă: vă uitați cumva la **Familia Bundi**? Mi-am amintit de vorbele lui Dosty când Fane i-a declarat că o să vină în fiecare noapte să scrie la computerul lor: vină, Fane, de ce să nu vii? Eu cu gagică-mea o să ne fute, iar tu o să scrii la computer.

Sau iarăși un obicei pizdos: Bob când nu meditează, se plimbă bodogănind cu șoarecii, același refren: șoarece, șoarece, animal de treabă, șoarece, șoarece, animal de treabă, uite la el ce inteligent e, șoarece, șoarece... Sau Greta cum își târâie picioarele și trânteste ușile, toate ușile, inclusiv de la dulapuri și de la frigider.

Fute-te, Yo, dacă ai nervii tari, dacă rezști în timp ce te fuți să auzi continuu: șoarece, șoarece, animal de treabă, șoarece, șoarece, animal de treabă, uite la el ce inteligent e, șoarece, șoarece... sau cum trânteste Greta ușile și șârâie picioarele, sau când ți se scoală să auzi cum îți bate Bob la ușă să te onoreze cu prezența șoarecelui...

De când Bob și-a făcut propria familie Bundi, cu șoarecii ei cu tot, l-a scos pe unu', pe tatăl familiei, în coridor, că-s prea mulți în camera lui. Așa că cretinul de șoarece te trezește la orice oră ronțâind. Pidarii mănâncă mai bine ca mine, în fiecare zi Bob le cumpără mere, pere, banane, fulgi, semințe, ciocolată, salată... regim pizdos, ce dreacu... E și mai mișto că Bob înainte de culcare vorbește cu fiecare jigodie în parte, sunt fericit când pe la două îl aud în coridor: șoarece, șoarece, animal de treabă, șoarece, șoarece, animal de treabă, uite la el ce inteligent e, șoarece, șoarece...

Nu de alta, dar oricum sunt obișnuit cu căminul. La cămin tot timpul e gălăgie, dar diferită față de cea de acum o oră, două, în schimb Bob o ține una și bună: vai, vai, vai, începe o nouă zi de rahat, vai, vai, vai, nu știu ce dreacu mă ustură ochii, vai, vai, vai, tare prost o duc cu banii, așa... ce mai mâncăm acum?, și vorbele care le încoronează pe toate: șoarece, șoarece, animal de treabă,

șoarece, șoarece, animal de treabă, uite la el ce inteligent e, șoarece, șoarece... Desigur că toate astea cu gestul potrivit: cu baterea cu palma pe burțălău, pe fălci, scărpinatul la coaie și ruptul etichetelor.

13. Capitalism

Te-am iubit America, te-am visat, te-am așteptat, iar tu, America, te-ai pișat peste visurile mele. Ești o curvă, America. Mă piș pe tine, America. Și pe obsesiile tale.

Toți așteptau de la tine pacea. Bătrânii în timpul comunismului se uitau toată ziua la cer. Te așteptau, America. Așteptau să te vadă venind în avioane, să aduci libertate, fraternitate etc. Tu ai adus bombe, America. Nimeni nu a crezut la început să însemni altceva decât pace, tu poate crezi asta și acum.

Uniunea Sovietică era pe de o parte, era răul, era pericolul omenirii, al libertății, iar tu, America, erai la celălalt capăt, erai libertate, erai pace, erai binele. Tu, America, luptai cu Uniunea Sovietică.

Dar și Uniunea Sovietică însemna pentru mulți binele, pacea, libertatea. Uniunea Sovietică lupta pentru frații mai mici ocupați și exploatați de bampirii capitaliști.

Într-o zi, Uniunea Sovietică a obosit de atâta luptă. Într-o zi Uniunea Sovietică a intrat în mare căcat. A văzut că frații mai mici nu se bucură de libertatea pe care ea le-a dăruit-o, nu se bucură de pedepsirea dușmanului. Și atunci Uniunea Sovietică s-a simțit cu un mare gol în piept. Locul ăla era plin de morți. De toate culorile. De morții pentru idei, de morții dușmani, de copii arși înainte de a se naște, de femei însărcinate violate. Uniunea Sovietică a fost și ea un vis frumos, s-a dus dracului. Ar trebui să te gândești bine la asta, America.

Tu, America, n-ai mai știut cu cine să mai lupti. Pentru pace, fraternitate, libertate. Un timp ai găsit dușmanul în Irak, ai bombardat acolo, s-a rezolvat prea repede, prea ușor. Deși mulți credeau că vine sfârșitul lumii. Apoi, America, ai găsit și mai găsești și alți dușmani, dar ei sunt prea mici pentru puterile tale. Așa că îi distrugi cu totul, cu tot cu case, cu bătrâni, copii. Tu, America, le aduci eliberarea. Le aduci pacea ultimă.

De ce te urăsc iugoslavii, America? De ce te urăsc musulmanii? De ce te urăște atâta lume, America? De ce te urăsc americanii? Tu răspunzi că pentru că sunt proști. Proastă ești tu, America.

Ție, America, ți-e a fute și nu ai cu cine. Ți-ai omorât bărbații care puteau face asta. Ești ca o libelulă, care își mănâncă masculul după futai, America. Pacea, libertatea, fraternitatea ta e de căcat. Ea înseamnă în primul rând moarte. Multe morți nevinovate pentru fantezmele tale perverse. Ești necrofilă, America. Ucizi ca să fuți.

De fapt ești doar o proastă. Ca și Uniunea Sovietică. Ești condusă doar de moșnegi libidinoși și proști, cărora nu li se mai scoală, care ejaculează doar la statisticile morții. Eroii tăi sunt babe, America. Ele hotărăsc soarta ta, America.

America, nu fi vacă, vei fi lovită în cap ca o vacă, vei fi lovită în toată splendoarea atunci când nu te aștepți la asta. Căci ai o minte de vacă. Ești proastă și te superi când îți spune asta Eminem, când ți-o spune Marilyn Manson sau ți-o trage Jim Morrison.

După ce omori milioane de oameni te miri că cineva moare pentru a te lovi. Câți oameni ai ucis tu, America? Te miri că mai vrea cineva să te fute? Ești deprinsă doar cu poezii? America, lasă-ți pensionarii să se ducă la pensie. Lasă-i să se fute între ei.

America, chiar nu vezi cum îți bagi singură bombele în cur? America, nu te mai iubesc. Mi-e scârbă de tine. Mi-e scârbă de toate utopiile, ca și de Uniunea Sovietică. Ascultă hip-hop sau rock mai bine, calmează-te, vacă.

Drapelele tale, America, sunt arse în toate colțurile pământului. Oamenii plâng din cauza ta. Oamenii își taie venele din cauza ta. Ei își jură că te vor lovi așa ca să ții minte.

Dar americanii tăi ce crezi că fac acum? Nu crezi că încep să se sature de atâtea eroi, de atâtea crime amestecate cu libertate, fraternitate, egalitate? America, americanii te vor fute. Fiindcă tu le-ai futut atâtea timp mintea. Fiindcă ești o curvă proastă, America.

17. I Wanna Get High

Bag câteva fumuri și *plec, pa!, mi-am ratat cariera, la revedere Terra!* Culorile îmi invadează ochii, aud în coridor râsete, îl aud pe Allbe cum întoarce o casetă și cade și el în pat. Tataie în tricoul lui cu frunze de cânepă încearcă să urce pe patul supraetajat. Chitara lui cade, provocându-mi în cap explozii, beznă ce se încheagă cu foc.

Cu încetul toate alea legate de realitate ies din hard. Ultima legătură a fost o muscă care mi s-a părut că a zburat o veșnicie de la un capăt la altul al camerei, apoi s-a lovit de WTC și s-au dus împreună în beznă.

Te simt lipită de mine, rotindu-ne prin beznă, frig, apoi cald, apoi brusc suntem iarăși sus, norii ne trec prin creier, simt ce simți tu, reușesc să mă văd în același timp și prin ochii tăi și prin ai mei. Mă simt prin tine, mă văd, mă lipesc de mine prin tine.

Îl văd pe iepurașul cu ochii bălăngănindu-se alergând pe lângă noi, așa ca într-o poveste ce mi-ai spus-o odată. Simt durerea ta atunci când te mușc, când te zgârii. Brusc cădem lângă niște munți, cu o viteză uimitoare trecem printr-o peșteră, coborâm tot mai jos, se face frig, apoi aerul e călduț și umed, apoi fierbinte. Trecem prin lavă, ea ne acoperă corpurile, nu reușește să se bage între noi. De fapt, nici nu mai simt vreo diferență între tine și mine. Dacă te-ai dezlipi măcar o secundă de mine, știu că aș rămâne aici, aș forfoti prin lavă, m-aș pierde, nu aș ieși niciodată la suprafață.

Viteza ni se mărește din ce în ce mai tare, lăsăm lava în urmă, trecem iarăși printr-o peșteră, ne rotim prin ea, e un fum ușor, se aud sunete ciudate. O muzică ce nu se aude normal, ce se simte de peste tot. Îl găsim într-un colț pe bătrânul mag mișcându-și ușor capul cu ochii închiși. Îi contemplăm muzica, ne desprindem unul de altul și încet ne descompunem în aer. Suntem cântecul magului, trecem pe lângă desenele cu oameni plutitori de pe pereții peșterii, pe lângă zgârieturile colorate pline de liniște, pace și înțelepciune care nu spun nimic, nu poți să transmiți asta altuia, chiar dacă ai simțit-o și ți-a dat viață.

Bătrânul mag scoate din ureche un cărbune aprins și îl pune pe narghilea. Simt, văd cum trage fumul ce vine direct din narghilea la gura lui, deși nu are nici un furtun. Fumul face cercuri jucăușe, ordonate, intră în gura magului, ca o mână ce se bagă în plămâni, se oprește acolo, e înghițit de sânge, simt cum mâna i se plimbă prin vene, ajunge la creier, îi mângâie ușor ceafa, magul expiră. Corpul îi deveni fosforescent, transparent. Îl văd ochii, deși pleoapele îi acoperă. Simt o liniște nemaipomenită, care nu se compară nici măcar cu fericirea.

Noi ne rotim descompuși în jurul lui, descifrăm desenele de pe pereți, îi trăim muzica. Mă voi trezi cu melodia lui în cap, însă oricâte eforturi aș face nu voi putea îngâna nimic din ea.

La un moment dat el deschide ochii, sunt foarte clari, limpezi, ne trezim înghițiți de ei, ajungem iar pe cer, sus, coborâm până deasupra clădirilor, pădurilor, apoi brusc urcăm iarăși la cer. E atât de bine, norii ne învelesc, ne apară, soarele ne limezește mintea.

18. Bob face un referat

Ca o regulă paralelă a tendinței sale de a deveni homo universalis, Bob mai are și darul de a se documenta ca pentru o teză de doctorat pentru un căcat de referat. Astfel, într-un semestru întreg el a căutat pe internet, în reviste, cărți, materiale pentru un referat. Până la urmă nici măcar nu l-a citit la școală, că nu mai era timp să și le citească toți.

În schimb, și-a umplut o plasă plină cu notițe pentru acel referat. Apartamentul lui Bob e plin cu astfel de plăsuțe cu notițe. Periodic, el le scoate și le grupează, că nu știu cum se face, dar sunt tot timpul în dezordine.

Viața lui Bob este ca un astfel de referat al lui. Lucrează cu lunile pentru câteva rânduri deampulii, de care nu are nimeni nevoie. Dimineața Bob se trezește, își toarnă ceaiul de urzică în sticlute, își ia într-o pungă mică toate actele, în alta mare – toate notițele la vreun referat și o fute la BCU.

Asta pentru el înseamnă o bună organizare și cumpătare. Vine apoi spre seară: vai, vai, vai, ce dreacu, iar mă ustură ochii, își umple burta și o taie la plimbări prin toate cartierele. Desigur, nu înainte de a da dispoziții când să fie scoși și șobolanii la plimbare prin cameră și în ce ordine.

Iar pe mine mă doare-n pulă de astfel de căcaturi. Mă piș eu pe cultura generală. Ăsta-i un argument feroce al lui Bob: vai, vai, vai, dar asta e cultură generală! Cultura generală e o prostie de futut creierii la cretini, de maxilarizat conținutul, vorba ta. Părinții noștri au fost plini de cultură generală, la ce le-a folosit? Mă piș pe istorie, pe toate rahaturile băgate lor pe gât. Orizontul le era ocupat doar de *viitorul luminos al comunismului*, în timp ce ei aveau regim de sclavi futuți.

Ei studiau istoria și alte căcaturi și nu au observat cum viața trece pe-alături. Mi se face rău când mă gândesc la intelectualii. Interesul lor pentru orice e o boală. De unde? Ei doar își alegeau hobby-uri după hobby-urile puterii care îi futea. Cu alte cuvinte: interesul lor pentru orice e un interes derivat din ăla al securității. În timp ce-și turnau colegii, prietenii, mai exersau studiind ce îl mai mânca în cur pe Decebal, ce prostii s-au mai întâmplat în vastul spațiu carpato-danubian.

E interesant că totuși toți au studiat aceleași rahaturi, cărțile după care trebuiau să se lumineze le erau recomandate tuturor. A fost de fapt doar maculatură. Istoria a fost falsificată. Îmi bag pula-n ea.

De fapt, cultura lor are o singură sursă, au supt cu toții dintr-un singur loc: din pulă.

Știu un lucru, nu vreau ca mintea mea să fie futută. Ce pot eu învăța de la un aparat monstruos care îi modelează pe toți așa cum vrea? Dacă ar fi fost altfel, am fi avut dizidenți, dar așa?... Îl avem doar pe Goma, pe care cu toată prostia și lașitatea lor toți încearcă să-l nege, că da... dar e basarabean... da... dar e nebun... Și *one more time*: să-i mai sugă pula lui Goma.

Decât să scormonesc căcaturi mai bine mă cac. Mai bine fut mințile altora decât să-mi fută mie cineva mintea.

Notițele lui Bob toate vor avea același *destin*, ca să citez unu' dintre termenii folosiți în draci de intilictuali clujeni: Bob tot va ajunge să se constipe mintal și va face o spălătură, folosind yoga. Apoi iarăși și iarăși. Altfel va fi pierdut.

Bob mi-a arătat de câteva ori mailuri de la frate-so. Ăla, invariabil, își începe scrisoare așa: ce faci boule, te îndopi pe banii noștri? Vaca de mama zice să nu-ți scriu nimic de rău... ș.a.m.d. Odată i-a cerut lui Bob o listă cu cărți pentru cultură generală. Bob, în loc să-i dea ceva mai lejer, i-a dat o listă cu căcaturi din istorie. Frate-so i-a scris: să-ți bagi în cur cartea aia, după ce am citit vreo cinci pagini am văzut că nu faci nici un rău dacă stârpești câteva milioane de cretini de pe fața pământului.

Când a văzut că mă amuză mailurile lui frate-so, Bob a avut amabilitatea să-mi trimită și mie câteva. Iată unu' la temă:

Subject: sugi pula

Date: Wed, 28 Aug 2002 21:35:58 +0300

sal

bah mi-am luat cd writer si deja am futut un cd
da stii ce e culmea - ti-am facut nenorocitul ala de cd
ca sa scap de spatiu (de data asta pe bune)

AM TRECUT LA MATE

am luat 5 in teza shi m-am scos

bani nu avem pentru ca taticu vrea sa-si deschida
firma shi mi-a dat shi mamica 500000 pentru cd writer
m-am apucat de cartea aia cu universul shi planetele
shi stii ce am aflat

CA OAMENII SUNT NISTE FIINTE ATAT DE NEINSEMNATE INCAT
NU ARE NIMIC DACA OMORI PE CATIVA

hai sal ca ma da asta de la conex afara

Dup-aia se pare că Bob a stat un pic pe gânduri. Acum e bine. Citește o carte despre tortură a Ruxandrei Cesereanu. I-am zis să mi-o împrumute și mie. Mi-a cerut un album **Paraziții**.

23. Lars

Odată Baston a apărut la mine în Chișinău cu Lars. Lars era un blazat clasic, îl durea în pulă de tot ce se întâmplă în jur. După câte mi-a povestit Baston, Lars era dintr-o familie bine, cu rude prin ministere etc. Lars și-a băgat pula și a tăiat-o de-acasă. Apoi a fost găsit de cineva de la O. Băncilă la o mănăstire. Picta icoane. A fost adus la liceul de artă, era păcat să se piardă.

Lars se apucase să scrie și și-a băgat picioarele și-n liceu. Scria piese foarte haioase. Ceea ce-l enerva pe Baston cel mai mult era că Lars putea să-i imite

perfect semnătura. Lars mi-a lăsat atunci o casetă, o compilație de muzică bisericească și trash. Lucram atunci la o revistă de căcat, așa că într-o seară, când nu știu ce se întâmplase cu lumina, la o lumânare am făcut un trialog despre literatură. A ieșit destul de haios, chiar dacă, sau tocmai pentru că nu m-am mai dus la ziarul ăla. Trialogul a rămas doar în varianta lui audio, apoi s-a pierdut pe undeva.

Noaptea, când Baston se culca după ce ținea un concert de vreo patru ore și scria vreo zece poezii, ieșeam cu Lars la plimbare. Mergeam mai mult pe la Lacul Komsomolist și înspre Buiucani, că p-acolo era mai mișto. Era înalt, slăbănog, cu plete lungi. Știu că mai avea un pseudonim cam deampulii, dar fiecare e cu pizda mă-sii.

Odată, când ne plimbam așa, a oprit lângă noi o mașină de gabori. Erau doi. S-au legat de noi și au încercat să ne lovească cu bulanul. Erau beți criță, așa că i-am oprit mâna unuia, i-am tras bulanul din mână și i-am tras un picior în coaie. Celălalt a scos pistolul și a încercat să tragă, dar Lars i l-a smuls din mână. L-a împușcat pe ambii. Apoi am tăiat-o. Dacă ne lăsam pe mâinile lor probabil că ne duceau undeva și ne pizdeau cu bulanul așa, pentru că Lars era pletos, și român!, iar eu ras.

Apropo, faza cu români. A pățit-o Oedip. Accentul lui de basarabean s-a cam pierdut, dacă stă de vreo zece ani în București. Într-o seară a nimerit și el într-un scenariu relativ asemănător. Se ducea spre casă noaptea și l-au strigat niște gabori. A mers și a constatat că toți sunt vafli de beți. L-au întrebat ceva și el le-a răspuns. Atâta le-a trebuit: aista-i român, pațani, dă-i pizdeală pidarazului! Și au tăbărât toți peste el. Noroc că Oedip e sprinten când e vorba de menți și are picioare lungi. Altfel simțea pe propria piele gustul prieteniei moldo-române.

Mai târziu Lars a dispărut. Am aflat despre el doar că e bănuț că i-a furat verigheta mamei lui Baston, a împrumutat bani de la toată intelighenția din Iași, de la cine a mai putut a mai furat câte ceva și pa! pentru toată lumea.

Din când în când îi mai ascult caseta pe care a zis că va veni să și-o ia. Mi-ar plăcea să ne mai plimbăm prin Chișinău, nu de alta, dar aveam discuții interesante, pe mine nu m-a furat, deci era băiat bun.

25. Vox puli - vox Dei

Dumnezeu le-a dat oamenilor o pulă. Le-a dat și pizdă, ca să nu-și obosească prea mult mâinile. Ca și pula omul are și cap. De la începuturile sale omul își fute capul cine e prioritar: pula sau pizda? Cine e mai superior? Oamenii își mai încurcă organele, în loc să se fută normal, ei se fut cu capul.

Așa au apărut misoginismul și feminismul. Ambele sunt niște căcaturi. E ca și cum femeii i-ar fi suficientă pizda, n-ar mai avea nevoie de pulă, iar bărbatului i-

ar fi suficientă pula, n-ar avea nevoie de pizdă. Se mai poate observa că și misoginii și feministele sunt cu toții niște curve. Cea mai mare feministă e de obicei cea mai mare muistă, o urâtă obsedată de pulă, chiar de e și lesbiană. Oare ce caută Mircea Cărtărescu printre feministe? Sau crede curu' pizdă? Da, asta e o categorie de indeciși. Misoginii și feministele sunt o inexplicabilă eroare mintală, încearcă să se comporte ca și cum ar fi de alt gen. Mie mi se rupe de ambele fenomene, eu mă piș și pe feministe, și pe misogini, și pe bărbați, și pe femei. Pe mine nu mă interesează astfel de căcaturi generale, eu îmi văd de pula mea și mi se pare absolut normal acest lucru. Mă fut.

Când oamenii trec de o anumită vârstă, ei încep să nu mai fie nici pule, nici pizde. O mai duc așa din inerție o perioadă, apoi la fel ca și căcatul sunt îngropați în gropi adânci, să nu pută. Căci oamenii asta devin când se atenuează diferențele între genuri: căcat. Babe cu mustăți, moșnegi cu menstruație... Atunci încearcă toți să devină intelectuali, adică să se fută cu mintea, să dea sfaturi la toți, să bârfească în draci, să-mi sugă mie pula, căci unicul lor obiect sexual rămâne gura.

Un astfel de exemplar e poetul și editorul Bușina, alții îi mai zic și Bășina sau Beșina ș.a. Bușina e mândru că e misogin. Dar scrie poezii în care stă și se uită în curul femeii ca la televizor, scrie eseute în care declară că se simte femeie când i se fac injecții în cur. Încearcă și cu pula!

Fane Babanu îmi tot spunea că ar trebui să scrie un eseu în care să demonstreze că gura femeilor e special creată pentru muie. Și Fane începea să facă odă muiei. Că gura femeii e gingașă, umedă, o cavitate creată special pentru pulă. E adevărat că să te fuți e mișto, dar e mai mișto să dai și la muie! Eram și eu de acord cu Fane, și eu mi-am început viața sexuală prin a da la cioc. Fane mai prefera să dea muie în loc să se fută, fiindcă e mai puțin obositor, ba din contra, e chiar odihnitor.

La începutul vieții mele sexuale, ca să-i zic așa de să mă pufnească râsul, toate gagicile vroiau să rămână virgine, dar în același timp să-mi demonstreze că mă iubesc, că tra-la-la... Așa că luau la muie și îmi demonstrau dragostea lor. Una din ele, la prima ei muie, a zis că acum începe să-i înțeleagă pe homalăi, că sperma e dulce. Poate de-aia la noi vafli se zice și la napolitane și la spermă. Să dai muie e și mai igienic. Măcar știi că dimineată s-a spălat pe dinți... Gagica aia cu teoria dulceței spermei când a văzut că vreau s-o fut, a început să se smiorcăie că vrea să rămână virgină, dar că trebuie să fiu sigur de marea ei dragoste. Iar eu: da, da, dragoste... și nici măcar nu vrei să te fuți cu mine... Atunci, ea: hai să ți-o iau în gură, vrei? Altele începeau direct prin a mi-o suge ca să-mi demonstreze cât de versate sunt.

Mai târziu, după un futai clasic, am rămas scârbit. Am hotărât că să dai muie e mișto, iar că să te fuți e cam deampulii. Mai târziu mi-am schimbat oarecum părerea, depinde cu cine te fuți. Dar ca să ajung până la aia a trebuit să mă

îndrăgostesc. Oricum, pentru relații armonioase cu publicul e mai bine să dai muie decât să fuți.

Iar Fane exersase prin toate tufișurile din Hasdeu. De când venise în Cluj și se certase cu o mare iubire de-a lui, Fane zicea că vrea să găsească o gagică mișto, care să-i ia muie și să aibă garsonieră. Nu știu cum s-a făcut, dar n-a mai găsit. În schimb a găsit o droaie de amatoare de-ai pune o bere lui Fane, căci, pula mea, Fane e simpatic și e ceva de genu' hip-hop-ist cu fuckultă.

Tot timpul când stăteam în vreun bar, el îmi mai arăta vreo futută de-a lui, desigur cu un portret robot de-al ei. Odată mi-a arătat o blondă mișto, basa, de-a noastră, vorba lu' Mihnea. La asta am ajuns muci odată, am dormit la ea și am vrut s-o fut, dar știi tu, astea cred că dacă se lasă futute din prima consideră că le vei crede curve. M-a lăsat doar să-i bag degetul în pizdă. În fond, care e diferența între un deget sau o pulă în pizdă? Trebuia să-i zic: stai să-mi bag repede pula un pic în locul degetului!

Sau: pe-asta de-abia o cunoșteam, nici nu ne salutăm întotdeauna. La un concert cu un DJ mi-a sărit în spate când fumam. Era beată, cică: Fane, de când nu te-am văzut, bla-bla-blea. M-am făcut și eu muci și ne-am dus la mine. Am futut-o, dar n-am reușit să dau drumu', că am adormit. Dimineața s-a trezit, s-a îmbrăcat. Salut, salut! Și gata.

Sau: iar vine asta, hai și tu, că m-am săturat să-i dau muie printre cămine după ce-mi dă vreo trei-patru beri.

Odată Fane își găsisse o gagică mișto, o și futuse din prima, credeam că și-a găsit idealul. Ca să-mi zică: dă-o-n pizda mă-sii, e o vacă, am început s-o fut și ea s-a pornit să ragă ca proasta. Pula mea, îi mai puneam mâna pe gură să tacă, îi ziceam să-nchidă urlătoarea, degeaba, a zbierat mai departe în plin miez de noapte, mi-a trezit toți colegii.

De alta nu-i plăcuse că îl enerva că îl linge pe piept, pe burtă și se oprea chiar la pulă. Ce urmează normal, Yo?, sigur că pula! Da' ea zicea că doar după ce relația va deveni serioasă. Pe alta am futut-o după ce tot îmi spunea că mă visează în vise erotice. Nici măcar nu terminasem, că eram mangă și ea pizda cică i se pare că e gravidă că nu-i vine ciclul!

Totuși, Fane nu era rău, pentru cine îi puneă câteva beri era aproape întotdeauna gata să dea o muie. Îi era totuși groază să nu se îmbete prea tare ca să se trezească dimineața cu vreun monstru în pat. Odată se trezise dimineața cu o grăsană puturoasă, transpirată toată. I s-a făcut rău când și-a tras mâna prinsă între două valuri imense de slănină. Îți dai seama ce mișto făceau băieții din cameră!

O problemă de-a lui Fane e cum să nu mai bea nimic după a cincia bere. La cinci beri e totul mișto, ideile îți vin una după alta în cap, ești într-o dispoziție faină, mai departe începe să se împrumute treaba. Fane nici nu-și pune problema să nu bea deloc sau așa ceva. El vrea să bea doar cinci beri și gata.

Lui Fane îi aparține teoria că dacă nu te vezi cu un om vreo doi ani, gata, s-a dus prietenia. Ce să tot vorbești cu cineva la telefon sau să dai mailuri? Căcat, peste doi ani dacă nu s-au văzut, oamenii devin străini, nu mai au ce vorbi. Așa e cu prietenia. Uite la Bobdylán, a venit aici, ne-a demonstrat cât de pizdos e și câți bani are, ne-a pus câte-o bere, iar când i-am cerut împrumut cinj' de dolari ca să ies din datorii, mi-a zis că nu poate scoate din bancă că-i scad procentele.

Bobdylán fusese și pe la mine, da' eu nu-i cerusem bani. Mi-a arătat și un calendar de la firma unde spăla el câini. Era cu un cuțu' mic și pufos. A zis că nici nu-ți poți imagina ce jeg au câinii în urechi. Pe ei tre' să-i speli cu furtunu', e mai greu. Cel mai mișto e să speli mâțele, le bagi într-o cușcă de sârmă și dai drumul la apă din toate părțile. Acolo erau toți drogați la spălatul câinilor. Câteodată mai venea cineva cu vreun animal și noi nu ne puteam abține și începeam să hohotim. Nu o dată s-a întâmplat că și cel cu animalul începea să râdă, toți eram ruși. În Italia se droghează toți, cum vezi la noi chiștoace așa vezi la ei seringi pe stradă.

Fane mi-a zis că Bobdylán i-a spus că arăt tare nașpa față de câțiva ani înaintea. O fi adevărat.

28. Dragostea

Intru în cameră, te găsesc dormind. Mă întind lângă tine, te sărut pe gât, pe urechi. Te întorci spre mine somnoroasă, mă strângi în brațe. Ești frumoasă, mi-a fost dor de tine, vreau să te fut.

Îți înfigi unghiile în mine – doare, îți zic. Știu că îți place, îmi zici și continui să mă zgârii. Știu că îți place ție, îți zic și te zgârii pe spate, apoi pe țâțe. Tresari și mă muști de mână, mă tragi de urechi, varză, zici. Varză ești tu.

Bucile îți sunt reci și moi. Ești enervant de albă, de moale. Ești o păpușă de futut, păpușa mea. Numai în tine nu mai vreau nimic altceva, în tine vreau să rămân. Lolita, îți zic și ne rostogolim prin pat.

Îți mângâi picioarele, burta. Te ridic și îți scot cămașa de noapte. Îți scot și chiloții. E una dintre sutele tale perechi de chiloți. Ai o manie în a-ți cumpăra chiloți, ceea ce nu pot zice că nu-mi place și mie, să-ți scot de pe tine de fiecare dată alți chiloți.

Te miros, te sărut pe picioare, burtă, țâțe, mâini, te mușc de bărbie. Mirosul tău mă înnebunește. E miros asemănător cu al bostanului, zic eu, deși nu prea îl pot

defini. Nici nu-mi trebuie, mai bine te miros. Simt că te iubesc, că mirosul tău mi-e necesar. Mi-e necesar să te fut, să mă fuți tu.

Îți plimbi mâinile pe mine, îmi scoți hainele. Îți desfac picioarele. E atât de bine. Mâna ta îmi strânge pula, apoi mi-o duce în tine. Ești fierbinte pe dinăuntru. Începi să răsuflă mai tare. Te fut și îți ascult respirația, te mușc, te zgârii, te trag de păr. De-abia acum, aici, în tine, mă simt ca acasă.

Vreau să te fut continuu, să nu mă opresc niciodată. Să te fut pe spate, pe burtă, în picioare, oricum, să te fut continuu. Asta trebuie să fie dragostea, să vreau tot timpul să te fut, iar când te fut să nu vreau să mă opresc. Dragostea e un fut.

Când te fut apăs pe *delete* pe toate. Nimic nu mă mai interesează. Nu mai ești nici măcar tu, nici eu. Când am început să te iubesc, ți-am zis că simt că am stat împreună într-un uter, că suntem gemeni.

Nu mă interesează că ne-am certat aseară, că m-am futut cu altele, că naționala a pierdut un meci cu Slovenia, că mi-ai zis că mai bine nu mă întâlneai niciodată, că ți-am distrus viața, că n-am bani de țigări, că în orice moment poate începe războiul, că vor să mă expulzeze din țară, că ai să mă părăsești și apoi o să te întorci la mine, că atunci când țin cartușele în mână par atât de ușoare, atât de ușor trec prin capul oricui, că am vrut să te împușc și n-am putut, uit și că te iubesc, există doar corpurile noastre împreună, atât, restul e insignifiant, cel puțin acum, restul e un preludiu, un lung preludiu pentru un fut continuu, Lolita. Viața mea are sens cât te fut, cât știu că mă pot întoarce tot timpul la tine. Altele toate au sensuri, fututul n-are, dar le face pe celelalte umbre palide, sensul e în dispariția sensului, în nimic. Fiindcă în pat nu poți veni cu palton, cu bicicletă și cu decorații, când te fuți trebuie să fii nimic, nimic mai mult, nimic mai puțin.

31. Pizdeț

Ne bem cafeleuța pe terasa de la Casa Presei. Pi e ușor mahmur, îl doare capul. Azi trebuie să primească salariul și veselia va continua.

Apare prozatorul care-și caută scânduri pentru balcon. Ah, să termin și eu odată balconul și atunci bem! Pi ia două șervețele și se duce la căcare, e scârbit să-l mai asculte pe poponaul ăsta.

Prozatorul nu se lasă intimidat de plecarea lui și îmi umple capul mie cu tâmpenii: auzi, ce chestie, curva dracului. 20 de lei, îți dai seama? Ce 20 de lei?, îl întreb nereușind să mă agăț de firul povestirii lui. Da-păi..., vezi gagică aia, ieri eram, a venit la masa la care stăteam și a zis că vrea o cafea. Bine, zic, îți dau eu o cafea. Da ea, suca, își ia cea mai scumpă cafea, de 6 lei. Îți dai seama? Eu credeam că și-a luat de 3 lei. Apoi nu știu ce-a mai băut și a trebuit să plătesc 20 de lei pentru ea. S-a dus, suca, și a zis că azi îmi va întoarce banii. Știi cum mi i-a întors? Mi-a pus dimineață o cafea de 3 lei și gata! Suca blea...

Cretinul. Cred că vroia și el să pună un băț în schimbul unei cafele, da' nu i-a reușit și acum e nervos. Îi pare rău de bani. Ei lasă, că din 20 scădem 3 și îi rămân doar 17 lei pierdere și dacă mai pui că a făcut probabil și o labă pe balconul lui neterminat...

Ei, hai, mă duc eu să mai caut scânduri, zice. Ei, hai, mai du-te-n pulă!

Mergem cu Pi în Jaba. Luăm o vodcă și un suc. La a doua sticlă de vodcă apare în bar o fufă. Pi vrea să o cheme la noi la masă, spune că e cam dilită și o să râdem. La început nu vreau, doar am venit să mai băzăresc cu el aici, nu cu curve, dar Pi mă convinge că va fi fain.

Se duce și o cheamă. La început nu vrea, apoi Pi o convinge. Cum se așază, imediat și începe să povestească. Că tâmpiții nu-i dau pensia, că soțul ei săracu' a fost ucis în Iugoslavia, că altfel acum ar fi dus-o altfel, că ea nu-i curvă, ea în Iugoslavia s-a dus cu soțul...

Azi eu doar mă fut în cur și o iau la cioc, că am la lună, zice. O!, cred că-i al meu, mă caută, zice și se ridică și merge la un moșneag ce trecea prin bar. Se întoarce decepționată, e paznicul, pidarazu'...

Pi îi spune că-s personaj al unui roman care se numește **Pizdeț**. Cum, cum? Cine l-a scris cred că-i tâmpit de tot. Ia dă încoa' să mă uit, da' nu prea știu să citesc cu grafie latină...

Citește câteva pagini bâlbâindu-se. Pizdeț, blea, zice.

Și eu mai scriu poezii, zice, le-am mai publicat prin **Literatura și Arta** și în **Florile Dalbe**. Da' eu scriu poezii frumoase, nu cu maturi din astea. Că mie nu-mi plac maturi, blea, în cărți. Brusc se ridică și se duce la altă masă, zice să nu-i speriem clienții. Își scoate acolo un teanc de foi și se uită la ele. Clava, o strigă Pi, vină la masa noastră! Nu Clava, băi, nu mă cheamă Clava.

Pi se uită la ea mirat: doar tu mi-ai zis că te cheamă Clava... Fufa îi răspunde nervoasă: Clava, Clava, pe mine mă cheamă Mașa! M-am pricalit de voi când v-am zis că mă cheamă Clava. O, Mașa!, e entuziasmat Pi, și pe soțiile mele le cheamă tot Mașa! Da?, întreabă Mașa și se apropie de masa noastră.

Eu mă ridic și merg la baie. Din urmă apare și Mașa. Se așază pe budă și-mi deschide șlițul. Îmi ia pula-n gură, apoi pare să-și fi amintit ceva și zice: și cum scria acolo în **Pizdeț** că se zice în România când o iei la cioc? A, da, muie. Hai, eu am să-ți iau o muie da' tu mai povestește-mi despre ce-i vorba acolo. Bine, zic.

33. Luna Amară

Cu Mihnea, tompetistul-vocalistul-poetul-chitaristul de la **Luna Amară** am făcut cunoștință în cămin, deși eram colegi de grupă la facultate. Într-o zi, când deja eram toți gruziți prin paturi, Bobdylán a venit cu Mihnea.

Pațani, n-aveți cumva un joint? Nu, bă. Eram toți furioși pe Bobdylán că vine cu fețe noi prin cameră. Dup-aia aveam să-l futem pe olteanul de Bobdylán la cap să nu mai facă așa ceva, iar el ne asigura că Mihnea e un băiat de treabă, de-al nostru.

Apoi l-am văzut și la facultate și ne-am împrietenit. Ne plăcea să stăm mai mult în foisorul de după facultate, acolo unde mai băgam ceva iarbă cu Allbe, Scrof, Bobdylán, Buru și priveam veverițele cum sar de pe un copac pe altul.

Băieții de la **Luna Amară** erau la începutul carierei, toți căcații de patroni de cluburi vroiau să le cânte gratis. Vorba lu' Mihnea: cretinii ăștia nici nu se gândesc să ne plătească, când le spunem noi ei se uită mirați și ne întreabă: cum, băieți, voi nu cântați de plăcere? Plăcerea-i plăcere, da' pula mea, că doar nu trebuie să mor de foame de plăcere.

La început ție nu ți-a plăcut de Mihnea, de altfel ca și de majoritatea prietenilor mei. L-ai băgat în categoria celor îngâmfati. Mai târziu însă te-ai convins că nu-i îngâmfat, ci că pur și simplu i se rupe de toate. Ai rămas mască odată în Pub când vorbeam cu el și s-au apropiat o gagică cu iubitul ei. Iubitul își ținea gagică în brațe și au vorbit ceva cu Mihnea, apoi, la plecare, gagică și Mihnea și-au băgat limbile până-n gât, asta așa, un fel de pa!

Din cauza asta Mihnea tot avea probleme cu iubitele sale. Când vreo fană de-a lui îl agăța și credea că-i gata, l-a îmbrobodit, îl găsea într-o zi în brațele alteia. Ce pula mea? Dar ele nu puteau să înțeleagă așa ceva, se simțeau tare jignite, ca și cum le-ar fi futut public cineva în cur. Mihnea devenea atunci trist, nu prea înțelegea nici el, dar repede îl găsea vreo fană să-l liniștească.

Nick îmi părea atunci, când încă nu-l cunoșteam, tot timpul drogat. Nu era chiar așa, ci pur și simplu se rupea de la muzică. E genu' de om ordonat, cu picioarele pe pământ, dar care are nevoie periodic să rupă filmul. Periodic îi trimite pe toți în pizda mă-sii și se face mangă. Îl cheamă atunci pe Mihnea, la orice oră, și sting litri de vodcă, întorc mesele prin baruri, fut boturile celor care se leagă de ei. Petru de la chitara solo e nervos și tehnicianul formației. Când e supărat înjură pe toată lumea, dar adevărul e că nimeni nu se supără. El își salută iubita cu: ce pula mea vrei? Și își ia rămas bun cu: ei, du-te-n pulă! Nu a avut niciodată buletin, chiar și taică-so s-a mirat când i-a zis că trebuie să-și facă. Îi trebuia prostia de act pentru căsătorie. Trecusem de câteva ori prin Zărnești de unde-i el. E foarte mișto, e alături cetatea Râșnov, cu munții și pădurile pline cu lupi. Începi să-l înțelegi de ce a ajuns pe scenă la 14 ani, de ce-i bagă-n pulă în timpul concertelor pe gabori. Sorin la bas și Răzvan la tobe sunt băieții *cuminți* ai trupei,

care în schimb ascultă muzica cea mai dură. Sorin a venit în locul *basistului Gheorghe*, cum zicea Richard, managerul formației, și el mare figură. Gheorghe era băiat mișto, dar a înnebunit și a trebuit să renunțe ca să se trateze. Richard e și el o parte componentă a formației, poate cea mai ciudată. Cetățean american, jumătate român, jumătate grec, el a venit în țara *strămoșilor* săi pentru a avea o aventură exotică. Cu toții ne mirăm cât rezistă.

Odată, când ne uitam la fragmentele filmate pentru primul videoclip **Luna Amară**, Richard s-a apucat să înjure că nu înțelege nimic din ce se întâmplă în țara asta. Vietnam! În videoclip un tip se plimbă cu o cutie de carton prin oraș. Se plimbă prin centru, prin zonele populate. Și nimeni nu-l bagă-n seamă. Îți dai seama, zicea Richard, cum pula mea să nu observi, să ți se pară că totul e în regulă când cineva se plimbă cu o cutie de carton în cap prin oraș?

Problema e că în țara asta toți sunt cu cutii de carton în cap, e ceva obișnuit. E o atmosferă *Gri Dorian* – apropo, denumirea piesei.

Mihnea zicea că atunci când va ajunge sus se va pișa peste toți din țara asta: peste președinte, parlament, tricolor și o va tăia undeva în vreun pub din Germania să cânte liniștit jazz la trompetă. Cred că nu mai e mult timp. Deși deja se pișă peste toate astea sistematic, în aproape toate piesele. E mișto să vorbești în timpul concertelor din centrul Clujului despre prostia în trei culori: albastru-galben-roșu.

Mihnea are tatuat pe omoplați un fluture. Odată își va lua zborul. Odată ne vom întâlni cu el prin München, sau Amsterdam, sau Cuba... În fine, *mai bine-n Cuba decât în România* – vorba cântecului.